

ВЕЛИЧИЕТО НА НАШИЯ БОГ

ВЕЛИЧИЕТО НА НАШИЯ БОГ	2
ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ ПРОТИВ НАДМЕННОСТ	4
ХРИСТОВОТО ИЗЯВЛЕНИЕ НА БОГА	6
СЛАВАТА НА КРЪСТА	7
ЗНАНИЕТО, КОЕТО ПРЕОБРАЗЯВА	8
ОПАСНОСТ ОТ СПЕКУЛАТИВНОТО ЗНАНИЕ	9
ИЗМАМИТЕ НА ПОСЛЕДНОТО ВРЕМЕ	9
ПАНТЕИСТИЧНИ ТЕОРИИ	9
ФАНАТИЗЪМ СЛЕД 1844Г.	10
МИНАЛИ ОПИТНОСТИ ЩЕ СЕ ПОВТОРЯТ	11
ПАЗЕТЕ СЕ ОТ СЕНЗАЦИОННА РЕЛИГИЯ	12
ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ ПРОТИВ ФАЛШИВО УЧЕНИЕ	12
ОТВЛИЧАНЕ УМОВЕТЕ ОТ НАСТОЯЩАТА ДЛЪЖНОСТ	13
ПОДНОВЯВАНЕ НА ПРЯМОТО СВИДЕТЕЛСТВО	14
ТЪРСЕТЕ ПЪРВАТА ЛЮБОВ	14
БОЖИЕТО СЛОВО - НАША ЗАЩИТА	15
ИЗУЧАВАЙТЕ ОТКРОВЕНИЕТО	16
ДО ЦЪРКВАТА В САРДИС	17
ВЕСТ ДО ФИЛАДЕЛФИЙСКАТА ЦЪРКВА	17
ЛАОДИКИЙСКАТА ВЕСТ	18
ФАЛШИВОТО И ИСТИНСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ	18
ФИЛОСОФСКА СПЕКУЛАЦИЯ	18
НЕВЯРВАЩИ АВТОРИ	19
ИСТОРИЧЕСКО И ТЕОЛОГИЧНО УЧЕНИЕ	19
БАСНИ И ПРИКАЗКИ ЗА САМОДИВИ	21
ПО-ЧИСТ ИЗТОЧНИК	21
СЪРДЕЧНО ОБРАЗОВАНИЕ	22
ВАЖНО Е ДА СЕ ТЪРСИ ИСТИНСКОТО ЗНАНИЕ	23
РАБОТА, ИЗИСКВАЩА РАЗМИШЛЕНИЕТО НИ	23
НАУКАТА, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ИЗУЧИ	24
НЯМА ВРЕМЕ ЗА ГУБЕНЕ	25
НУЖДАТА ОТ СЕБЕОТРИЦАНИЕ	25
НАЙ-ВЪЗВИШЕНИТЕ ИНТЕРЕСИ ИЗИСКВАТ ВНИМАНИЕ	26
ЛИЧНО ПОЗНАВАНЕ НА ХРИСТОС	26
ЗНАНИЕТО, ПОЛУЧЕНО ЧРЕЗ БОЖИЕТО СЛОВО	27

Когато направи закон за дъжда,
и път за светкавицата на гърма,
тогава Той я видя и изяви;
утвърди я, да! и я изследва;
и каза на човека: Ето,
страх от Господа, туй е мъдрост,
и отдалечаване от злото, това е разум."

/Йов 28:12-28/

Мъдростта не се намира нито чрез издирването на дълбините на земята, нито в празни старания да се проникне в тайните на Божията същност. По-скоро тя се намира в смиреното приемане на откровението, Което Господ е благоволил да даде и в съобразяването на живота с Неговата воля.

ВЕЛИЧИЕТО НА НАШИЯ БОГ

Нека осъзнаем величието на нашия Бог от описанията, дадени чрез Святия Дух на пророците. Пророк Исаия пише: "В годината, когато умря цар Озия видях Господа седнал на висок и издигнат престол, и полите Му изпълниха храма. Над Него стояха серафимите, от които всеки имаше по шест криле; с две покриваше лицето си, с две покриваше нозете си, и с две летеше. И викаха един към друг, казвайки:

- Свят, свят, свят Господ на Силите! Славата Му пълни цялата земя. И основите на праговете се поклатиха от гласа на оня, който викаше, и домът се напълни с дим. Тогава рекох: Горко ми, защото загинах; понеже съм човек с нечисти устни, и живея между люде с нечисти устни, понеже очите ми видяха Царя, Господа на Силите. Тогава долетя при мене един от серафимите, като държеше в ръката си разпален въглен, що бе взел с щипци от олтара. И като го допря до устата ми, рече: Ето, това се допря до устните ти; и беззаконието ти се отне, и грехът ти се умилостиви" /Ис. 6:1-7/.

"Няма подобен на Тебе, Господи; велик си, и велико е името Ти в сила. Кой не би се боял от Тебе, Царю на народите?" /Ер. 10:6-7/

"Господи, опитал си ме и познал си ме.

Ти познаваш сядането ми и ставането ми;
разбираш помислите ми отдалеч,
издирваш ходенето ми и лягането ми,
и знаеш всичките ми пътища.

Защото докато думата не е още на езика ми,
ето, Господи, Ти я знаеш цяла.

Ти си пред мен и зад мен,
и турил си върху мене ръката Си.

Това знание е пречудно за мене;
високо е; не мога да го стигна."

/Пс. 139:1-6/

"Велик е нашият Господ, и голяма е силата Му;
разумът Му е безпределен."

/Пс. 147:5/

"Той открива дълбоките и скрити неща;
Той познава онова, което е в тъмнината;
и светлината обитава с Него."

/Дан. 2:22/

"Казва Господ, Който прави да е известно това от века"
/Деян. 15:18/. "Защото, "Кой е познал ума на Господа, или кой

Му е бил съветник?" или, "Кой от по-напред Му е дал нещо, та да Му се отплати?" Защото всичко е от Него, чрез Него и за Него. Нему да бъде слава до векове" /Римл. 11:34-36/.

"А на вечния Цар, на безсмъртния, невидимия", "Който сам притежава безсмъртие; обитавайки в непристъпна светлина; Когото никой човек не е видял, нито може да види; Комуто да бъде чест и вечна сила" /I Тим. 1:17, 6:16/.

"Простира севера върху празния простор;
окачва земята на нищо.
Връзва водите в облаците Си;
но облак не се продира изпод тях.
Покрива лицето на престола Си
като простира облака Си върху него.
Обиколил е водите с граница
дори до краищата на светлината и на тъмнината."
/Йов 26:7-10/

"Небесните стълбове треперят
и ужасяват се от смърянето Му.
Развълнува морето със силата Си;
и с разума Си поразява Рахав.
Чрез Духа Си украсява небесата;
ръката Му пробожда бягачия змей.
Ето, тия са само краищата на пътищата Му;
и колко малко шепнене ни дават да чуем за Него!
А гърма на силата Му, кой може да разбере?"
/Йов 26:11-14/

"Пътят на Господа е във вихрушка и буря,
и облаците са праха на нозете Му."
/Наум 1:3/

"Кой е като Йеова нашия Бог,
Който макар седалището Му и да е на високо,
пак се снизхожда да преглежда
небето и земята."
/Пс.113:5-6/

"Велик е Господ и твърде достохвален,
и величието Му е неизследимо.
Едно поколение ще хвали делата Ти на друго,
и ще разказват Твоето могъщество,
ще размишлявам за славното величие на Твоето достойнство,
и за Твоите чудесни дела;
и когато хората говорят
за мощта на Твоите страшни дела,
то и аз ще разказвам Твоето величие.
Ще разгласяват спомена на Твоята голяма благодат,
и ще възпяват Твоята правда.
Благодатен и жалостив е Господ,
дълготърпелив и многомилостив.
Благ е Господ към всички;
и благите Му милости са върху всичките Му творения.
Всичките Твои творения ще Те хвалят, Господи,

и Твоите светии ще Те благославят;
ще говорят за славата на царството Ти, и ще разказват
Твоето могъщество,
за да изявят на човешките чеда мощните Му дела,
и славното величие на Неговото царство.
Твоето царство е вечно,
и владичеството Ти трае през всички родове.
Господ подкрепя всичките падащи,
и изправя всичките стърбени.
Очите на всичките гледат към Тебе;
и Ти им даваш храна на време.
Отваряш ръката Си
и удовлетворяваш желанието на всичко живо.
Праведен е Господ във всичките Си пътища,
и благодатен във всичките Свои дела.
Господ е близо при всички, които Го призовават,
при всички, които с истина Го призовават.
Изпълнява желанието на тия, които Му се боят,
слуша викането им, и ги избавя.
Господ пази всички, които Го любяат;
а ще изтреби всичките нечестиви.
Устата ми ще изговарят хваление на Господа;
и всяка твар нека благославя
Неговото свято име от века и до века."
/Пс. 145:3-21/

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ ПРОТИВ НАДМЕННОСТ

Като учим все повече и повече какъв е Бог и какво сме ние
пред Него, ще се боим и ще треперим пред Него.

Нека днешните хора обърнат внимание на предупреждението
от съдбата на онези, които в старо време дръзнаха да се
отнасят леко към това, което Бог бе обявил за свещено. Когато
Израилтяните дръзнаха да отворят ковчега при завръщането му от
филистимската земя, тяхната непочтителна дързост бе наказана
знаменателно. "НО Господ порази ветсемеските мъже за гдето
погледнаха в Господния ковчег, като порази от хората петдесет
хиляди и седемдесет мъже; и хората плакаха, защото Господ
порази хората с голямо изстребление. И ветсемеските мъже
казаха: Кой може да застане пред Господа, пред светия тоя
Бог?" /I Царе 6:19-20/

Помислете и за съдбата на Оз. Когато през царуването на
Давид ковчегът се пренасяше в Ерусалим, Оз протегна ръката си,
за да го задържи. Затова, че дръзна да се допре до символа на
Божието присъствие, Той бе поразен с внезапна смърт.

При горящата къпина, когато Мойсей, без да разпознае
Божието присъствие, се обърна да гледа чудната гледка, бе

дадена заповедта: "Да се не приближиш тука; изуй обувката от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е свята земя ... А Мойсей затули лицето си, защото се боеше да погледне към Бога" /Изход 3:5-6/.

"И когато беше Исус при Ерихон, повдигна очи и видя, и, ето, насреща му стоеше човек с измъкнат нож в ръка; и Исус пристъпи при него и му рече: Наш ли си, или от неприятелите ни? А той рече: Не; но за Военачалник на Господното войнство сега дойдох аз. И Исус падна с лицето си на земята и се поклони; и рече му: Що заповядва Господарят ми на слугата си? А Военачалникът на Господното войнство рече на Исуса: Изуй обувката си от нозете, защото мястото, на което стоиш, е свято. И Исус стори така" /Исус Навиев 5:13-15/.

В светилището и храма, които бяха земни символи на Божието жилище, едно отделение беше свято за Неговото присъствие. Завесата при входа му, която беше изтъкана с херувими, не трябваше да се вдига от никоя ръка, освен от една. Да се вдигне тази завеса и да се влезе без заповед в свещената тайна на Светая Светих, бе смърт. Защото над омилоствилището и приведените за поклонение ангели почиваше славата на Пресвятия - слава, която никой човек не можеше да види и след това да оживее. В единствения ден в годината, определен за богослужение в Светая Светих, първосвещеникът влизаше треперещ пред Божието присъствие, докато облаци от тамян покриваха славата от погледа му. Във всичките части на храма утихваше всеки звук. На олтарите не служеха свещеници. Множествата поклонници, преклонени в тихо благоволение, изпращаха своите молби за милост към Бога.

"А всичко това им се случи за примери, и се написа за поука нам, върху които са стигнали последните времена" /I Кор. 10:11/.

"Но Господ е в святия Си храм;
млъкни пред Него, цяла земя" ;
/Авакум 2:20/.

"Господ царува; нека треперят племената;
Той обитава между херувимите;
нека се потресе земята.
Господ е велик в Сион,
и високо е издигнат над всичките племена.
Нека славословят Твоето велико и страшно име;
Бог е свят."

/Пс. 99:1-3/

"Господ, Чийто престол е на небето;
очите Му гледат, клепачите Му
изпитват човешките чеда ...
Защото Той надникна от Своята свята височина,
от небето Господ погледна на земята ...
О местообиталището Си
гледа на всичките земни жители, -
Онзи, Който създаде сърцата на всички тях,
Който познава всичките им работи ...

Нека се убои от Господа цялата земя;
нека благоговоят с боязън
пред Него всичките жители на Вселената."

/Пс. 11:4, 102:19, 33:14-15,8/

Човек не може да открие Бога чрез изследване. Никой да не търси да вдигне с дръзка ръка завесата, която прикрива Неговата слава. "Колко са непостижими Неговите съдби, и неизследими пътищата Му" /Римл. 11:33/. Доказателство за Неговата милост е това, че скрива Своята сила, защото ако се повдигне завесата, която закрива Божественото присъствие, това означава смърт. Смъртните умове не могат да проникнат в тайната, в която живее и работи Всемогъщият. Ние можем да разберем за Него само това, което Той намира за добре да ни открие. Разумът трябва да признае един авторитет, по-върховен от собствения. Сърцето и умът трябва да се поклонят на великия АЗ СЪМ.

ХРИСТОВОТО ИЗЯВЛЕНИЕ НА БОГА

Всичко, което е нужно човек да знае или може да знае за Бога, се откри в живота и характера на Неговия Син.

"Никой, кога да е, не е видял Бога; Единородният Син, Който е в лоното на Отца, Той Го изяви" /Йоан 1:18/.

Като прие човешки образ Христос дойде да бъде едно с човечеството и в същото време да открие нашия небесен Баща на грешните човешки същества. Във всичко приличаше на братята Си. Той стана плът като нас. Бе гладен, жаден и уморен. Поддържаше се с храна и се подкрепяше със сън. Той сподели съдбата на хората и все пак бе невинният Син на Бога. Той бе чужденец и пришълец на Земята - в света, но не от света, изкушаван и изпитван, както днес биват изкушавани и изпитвани мъже и жени и все пак живееше един живот, свободен от грях.

Нежен, състрадателен, съчувстващ, винаги внимателен към другите, Той представяше характера на Бога и постоянно бе зает в служба на Бога и човека.

"И словото стана плът и пребиваваше между нас ... пълно с благодат и истина" /Йоан 1:14/.

"Изявих името Ти на човеците, които Ми даде от света ... та любовта, с която си Ме възлюбил, да бъде в тях, и аз в тях" /Йоан 17:6, 26/.

"Обичайте неприятелите си и молете се за тях, които ви гонят; за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесната", "защото Той е благ към неблагоприятните и злите", "защото Той прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на неправедните." "Бъдете, прочее, милосърдни, както и Отец ваш е милосърден" /Мат. 5:44, 45, Лука 6:35, 36/.

СЛАВАТА НА КРЪСТА

Изявлението на Божията любов към хората се съсредоточава в кръста. Езикът не може да изрази пълното й значение, перото не може да я опише, умът на човека не може да я схване. Гледайки към кръста на Голгота, ние можем само да кажем: "Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот" /Йоан 3:16/.

Христос - разпънат за нашите грехове, Христос - възкръснал от мъртвите, Христос - възнесен във висините е науката на спасението, която трябва да учим и да поучаваме.

"Който като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на хората; и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст" /Фил. 2:6-8/.

"Христос Исус ли, Който умря, а при това и биде възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога" /Римл. 8:34/. "Затова и може съвършено да спасява тях, които дохождат при Бога чрез Него, понеже всякога живее да ходатайства за тях" /Евр. 7:25/.

"Защото нямаме такъв първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак без грях" /Евр. 4:15/.

Тук има вечна мъдрост, вечна любов, вечна правда, вечна милост - "о колко дълбоко е богатството на премъдростта и знанието на Бога!" /Римл. 11:33/

Чрез дара на Христос получаваме всяко благословение. Чрез този дар, ден след ден над нас идва постоянното изобилие на Господната доброта. Всяко цвете, със своите деликатни цветове и сладко благоухание се дава чрез този дар, за да се радваме. Слънцето и Луната са направени от Него. Няма нито една звезда, която краси небесата, да не е направена от Него. Няма нито един вид храна на масите ни, която Той да не е доставил за наше препитание. Подписът на Исус Христос стои върху всичко това. То е осигурено на човека чрез единствения неизказан Дар - Единородния Божи Син. Той бе прикован на кръста, за да се изливат всички тези изобилия над Божиите творения.

Плодът от дървото на живота в Едемската градина притежаваше свръхестествена сила. Да ядеш от него значеше да живееш вечно. Неговият плод бе противоотрова срещу смъртта. Листата му служеха за поддържането на живота и безсмъртието. Но чрез непослушанието на човека в света влезе смъртта. Адам яде от дървото на познанието на доброто и злото, плодът от

което му бе забранен. Престъплението отвори вратата за нахлуване на нещастieto върху нашата раса.

След влизането на греха небесният Земеделец пресади дървото на живота в небесния рай, клоните му висят към долния свят. Чрез изкуплението с кръвта на Христос, ние още можем да ядем от неговия животодавен плод.

За Христос е писано: "В Него бе животът и животът бе светлина на човеците" /Йоан 1:4/. Той е изворът на живота. Послушанието към Него е животодавна сила, която развеселява душата.

Христос обявява: "Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене никак няма да огладнее, и който ярва в Мене никак няма да ожаднее" /Йоан 6:35/. "Както живият Отец Ме е пратил, и Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене, ще живее чрез Мене ... Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползва; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са" /Йоан 6:57, 63/. "На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е сред Божия рай" /Откр. 2:7/.

"Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божии чада; а такива и сме" /I Йоан. 3:1/.

ЗНАНИЕТО, КОЕТО ПРЕОБРАЗЯВА

Знанието за Бога, както е открито в Христос, е знание, което всички спасени трябва да имат. Това е знанието, което води до преобразяване на характера и когато бъде прието, ще пресъздаде душата в Божия образ. То ще даде на цялото същество една духовна сила, която е Божествена.

"А ние всички, с открито лице, като в огледало, гледайки Господната слава, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, както от Духа Господен" /II Кор. 3:18/.

За Своя собствен живот Спасителят каза: "Аз упазих заповедите на Отца Си" /Йоан 15:10/. "Не Ме е оставил сам, Аз върша всякога онова, което е Нему угодно" /Йоан 8:29/. Какъвто бе Исус в човешкото естество, такива Бог иска да бъдат и Неговите последователи. С Неговата сила ние трябва да живеем живот на чистота и благородство, какъвто и Спасителят живя.

"Затова", каза Павел, "прекланям коленете си пред Отца на нашия Господ Исус Христос, от Когото носи името си всеки род на небесата и на земята, да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината, и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота" /Ефес. 3:14-19/.

ОПАСНОСТ ОТ СПЕКУЛАТИВНОТО ЗНАНИЕ

Фалшивата наука е едно от средствата, които Сатана употреби в небесните дворове и то се употребява от него и днес. Фалшивите твърдения, които той изложи на ангелите и изкуствените му теории отклониха много от тях от верността им.

Като загуби мястото си в небето Сатана представи своите изкушения на нашите първи родители. Адам и Ева се предадоха на неприятеля и чрез тяхното непокорство човечеството се отчужди от Бога и земята се отдели от небето.

Ако Адам и Ева никога не бяха пипали забраненото дърво, Господ би им дал знание - знание, на което не почиваше никакво проклятие на греха, знание, което би им донесло вечна радост. Всичко, което спечелиха чрез непокорството си, бе запознаването с греха и неговите резултати.

ИЗМАМИТЕ НА ПОСЛЕДНОТО ВРЕМЕ

Пътят, по който Сатана поведе нашите първи родители, е същият, по който води хората и днес. Той наводнява света с приятни басни. Чрез всяко средство на негово разположение, той се труди да пречи на хората да получат знанието за Бога, което е спасение.

Ние живеем в един век на голяма светлина. Но много от това, което се нарича светлина, отваря пътя за мъдростта и изкуството на Сатана. Ще се представят много неща, които ще изглеждат като истински, но те трябва внимателно да се обмислят с много молитва, защото могат да бъдат особени планове на неприятеля. Пътят на заблудата често пъти изглежда сякаш лежи близо до пътя на истината. Той трудно се различава от пътя, който води към светостта и към небето. Но умът, осветлен от Святия Дух, може да види, че той отклонява от правия път, че и двата пътя са изцяло разделени.

ПАНТЕИСТИЧНИ ТЕОРИИ

Между нашите хора се вмъкват вече спиритически учения, които ще подкопаят вратата на онези, които им обръщат внимание. Теорията, че Бог е едно същество, обхващащо цялата природа, е една от най-изкуствените сатанински измислици. Тя представя Бога погрешно и обезславя Неговото величие.

Пантеистичните теории не се подкрепят от Божието Слово. Светлината на Неговата истина показва, че тези теории са действия, пагубни за душата. Техният елемент е тъмнина, сластолюбие е тяхната сфера. Те задоволяват естественото сърце и дават свобода на наклонностите. Резултатът от тяхното приемане е разделение от Бога.

Чрез греха нашето положение е станало естествено, а силата, която ни възстановява, трябва да бъде свръхестествена, иначе няма никаква стойност. Има само една сила, която може да откъсне злото от сърцата на хората и това е силата на Бога в Исус Христос. Само чрез кръвта на Разпнатия има очистване от греха. Само Неговата благодат може да ни направи способни да се противим и да покорим наклонностите на нашето паднало естество.

Спиритическите теории правят тази сила на Бога да изглежда без никакъв ефект. Ако Бог е един дух, обхващащ цялата природа, тогава Той живее във всички хора и за да достигне човек до святост, той трябва само да развие силата, която е вътре в него.

Тези теории, доведени до техните логични заключения, рушат цялата християнска организация. Те премахват нуждата от изкупление и правят човека спасител на себе си. Тези теории, относно Бога, правят Словото Му невалидно и онези, които ги приемат, се намират в голяма опасност да бъдат доведени да гледат на цялата Библия като на една измислица. Те могат да считат добродетелта за по-добра от разврата, но щом като отстраняват Бога от Неговите позиции на върховна власт, възлагат упованията си на човешка сила, която без Бога е недостойна. Човешката воля няма истинска сила да противостои на злото и да го победи. Защитата на душата е сломена. Човек няма преграда против греха. Щом като веднъж се отхвърлят ограниченията на Божието Слово и на Неговия Дух, ние не знаем до какви дълбочини човек може да потъне.

Онези, които продължават да поддържат тези спиритически теории, сигурно ще помрачат своята християнска опитност, ще скъсат връзката си с Бога и ще изгубят вечния живот.

Софизмите, относно Бога и природата, които наводняват света със скептицизъм, са вдъхновения на падналия враг, който също е Библейски ученик и познава истината, която хората трябва да получат. Неговият начин на изучаване има за цел да отвлича умовете от великите истини, дадени да ги подготвят за това, което идва над света.

Аз съм видял резултатите от тези химерични възгледи за Бог в отстъпление, спиритизъм и свободна любов. Тенденцията към свободна любов на тези учения бе така прикрита, че отначало бе трудно да се схване явно нейния характер. Докато Господ не бе ми я представил, аз не знаех как да я нарека, но ми се каза да я наричам несвята духовна любов.

ФАНАТИЗЪМ СЛЕД 1844Г.

След изтичането на 1844г. ние срещаме всякакъв вид фанатизъм. Давах ми се свидетелства на укор да предам на някои, които поддържаха спиритически теории.

Имаше такива, които бяха деятелни в разпространяването на фалшиви идеи относно Бога. Бях осветлена, че тези хора правеха

истината невалидна чрез своите фалшиви учения. Те заблуждаваха душите, като им представяха спекулативни теории за Бога.

Отидох на мястото, където бяха те и им открих естеството на тяхната работа. Господ ми даде сила да им изложа ясно опасността. Между другите възгледи, които поддържаха, бе и този, че онези, които веднъж са се осветили, не могат да съгрешават. Тяхното фалшиво учение причиняваше голяма вреда на тях и на другите. Те придобиваха спиритическа сила над тези, които не можеха да видят злото на красиво облечените теории. Учението, че всички са святи, ги доведе до там да вярват, че чувствата на осветените никога не заблуждават. Резултатът от тази доктрина бе изпълнението на злите желания на сърцата, които макар да се наричаха осветени, бяха далеч от чистотата на мисълта и живота.

Нечестивото учение е придружено от грешни навици. То е измамливата примамка на бащата на лъжата и резултатът му е показност и себеугодна нечистота.

Този е само един от случаите, при които бях повикана да упрекна онези, които представяха учението за един безличен Бог, който обхваща цялата природа и други подобни заблуди.

МИНАЛИ ОПИТНОСТИ ЩЕ СЕ ПОВТОРЯТ

Опитността на миналото ще се повтори. В бъдеще суеверията на Сатана ще придобият нови форми. Заблудите ще се представят по един приятен и ласкателен начин. На Божия народ ще бъдат представени фалшиви теории, облечени в светли дрехи. Така Сатана ще се опита, ако е възможно, да измами дори избраните. Ще се упражняват най-измамливи влияния, умове ще се хипнотизират.

Ще се появят всякакъв вид беззакония, подобни на онези, които съществуваха между предпотопните хора, за да пленяват умовете. Възвеличаването на природата като Бог, необузданата свобода на човешката воля, съветът на безбожните – всичко това Сатана ще употреби като средства, за да достигне определени цели. Той ще употреби силата на един ум над друг, за да изпълни намеренията си. Най-скръбната мисъл от всичко това е, че под неговото измамливо влияние хората ще имат формата на набожност, без да имат истинска връзка с Бога. Подобно на Адам и Ева, които ядоха плода от дървото за познаване на доброто и злото, мнозина дори и сега се хранят с измамливите трохи на заблудата.

Сатанински представители обличат фалшиви теории в привлекателно облекло, даже така, както Сатана в Едемската градина прикри самоличността от първите ни родители, като говореше чрез змията. Тези действия напояват човешките умове с това, което всъщност е смъртоносна заблуда. Хипнотичното влияние на Сатана ще почива върху онези, които се отвърщат от ясното Божие Слово към приятните басни.

Сатана се стреми най-неуморно да впримчи онези, които са имали най-много светлина. Той знае, че ако измами тях, то под неговия контрол те ще обличат греха в дрехи на правда и ще заблуждават мнозина.

Казвам на всички: Стойте на стража, защото Сатана ходи като светъл ангел във всяко събрание на християнски работници и във всяка църква, стараейки се да спечели членовете на своя страна. Заръчано ми е да дам на Божия народ предупреждението: "Недейте се лъга; Бог не е за подиграване" /Гал. 6:7/.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТ СЕНЗАЦИОННА РЕЛИГИЯ

В това време ние имаме нужда в Божието дело от духовни хора, които са твърди в принципите и разбират ясно истината.

Бях наставлявана, че хората не се нуждаят от нови и странни учения. Те не се нуждаят от човешки предположения. Имат нужда от свидетелствата на хора, които познават и практикуват истината, хора, които разбират и се покоряват на дадената на Тимотей заповед: "Проповядвай словото, настоявай на време и без време, изобличавай, порицавай, увещавай, с голямо търпение и непрестанно поучаване. Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравето учение; но, понеже ги сърбят ушите, ще си натрупат учители по своите страсти, и, като отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към басните. Но ти бъде разбран във всичко, понеси страдание, извърши делото на благовестител, изпълнявай службата си" /II Тим. 4:2-5/.

Ходете твърдо, решително, с нозе обути в готовност чрез благовестието на мира. Бъдете уверени, че чистата и неосквернена религия не е сензационна религия. Бог не е възложил на никой товара да подбужда апетит за спекулативни учения и теории. Братя мои, дръжте тези неща въвн от учението ви. Не им позволявайте да се вмъкнат в опитността ви. Нека животът ви да не бъде опетнен от тях.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ ПРОТИВ ФАЛШИВО УЧЕНИЕ

В Павловото писмо до колосяните има едно предупреждение против фалшиво учение. Апостолът обявява, че сърцата на вярващите трябва да бъдат "свързани заедно в любов за всяко обогатяване със свършено проумяване, да познаят тайната Божия, сиреч Христа, в Когото са скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието. Това ви казвам, за да ви не измами някой с убедителни думи ... и тъй, както сте приели Христа Исуса, Господа, така и се обхождайте в Него, вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени и изобилващи в нея с благодарение. Внимавайте да ви не заплени някой с философията си и с празна измама, по човешко

предание, по първоначалните учения на света, а не по Христа. Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството; и вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт" /Кол. 2:2-10/.

Поръчано ми е да кажа на нашия народ: Нека следваме Христос. Не забравяйте, че за всичко Той трябва да ни бъде пример. Безопасно можем да отхвърлим онези идеи, които не се намират в Неговото учение. Аз апелирам към нашите проповедници да се уверят, че нозете им са поставени върху платформата на вечната истина. Внимавайте как следвате подтика, който наричате Свят Дух. В това отношение някои се намират в опасност. Аз викам към тях да бъдат твърди във вярата, за да могат да отговорят на всеки, който търси причина за надеждата, която е в тях.

ОТВЛИЧАНЕ УМОВЕТЕ ОТ НАСТОЯЩАТА ДЛЪЖНОСТ

Неприятелят се стреми да отвърне умовете на нашите братя и сестри от работата за подготовката на един народ, който да устои в тези последни дни. Неговите софизми са предназначени да отвличат умовете от опасностите и длъжностите на времето. Те не оценяват светлината, която Христос дойде от небето, за да даде на Йоан за Своя народ. Те учат, че картините, които са точно пред нас, не са достатъчно важни, за да им се обръща особено внимание. Правят неефективна истината, която е от Божествен произход и лишават Божия народ от миналата опитност, като вместо това им дават една фалшива наука.

"Така казва Господ: Застанете на пътищата та вижте, и попитайте за древните пътеки, где е добрият път, и ходете по него" /Ер. 6:16/.

Никой да не се опитва да премахне основата на нашата вяра - основите, които се положиха в началото на нашето дело, чрез молитвено изучаване на Словото и чрез откровение. Върху тези основи сме градили през изминалите петдесет години. Хората могат да предполагат, че са намерили нов път и че могат да положат по-здрава основа. Това, обаче, е голяма измама. Никой не може да положи друга основа, освен вече положената.

В миналото мнозина се бяха заели да съградят нова вяра, да установят нови принципи. Но колко време устоя тяхното здание? То скоро падна, защото не бе основано върху Скалата.

Не срещаха ли и първите ученици хорски мнения? Не слушаха ли фалшиви теории и въпреки всичко не стояха ли твърдо, казвайки: "Никой не може да положи друга основа, освен положената, която е Исус Христос" /I Кор. 3:11/.

Така ние трябва да пазим началото на нашето упование твърдо докрай. На този народ се изпратиха от Бога и Христос думи на сила, извеждайки ги от света, точка след точка в светлината на настоящата истина. С устни, докоснати от свят огън, Божиите служители са провъзгласявали вестта.

Божественото Слово е сложило печата си върху истинността на провъзгласяваната истина.

ПОДНОВЯВАНЕ НА ПЪРМОТО СВИДЕТЕЛСТВО

Господ призовава към подновяване на пърмото свидетелство, носено през изминалите години. Той апелира за подновяване на духовния живот. Духовната енергия на Неговия народ дълго време е била вцепенена, но трябва да настъпи възкресение от явната смърт.

Чрез молитва и изповядване на греха ние трябва да очистим пътя на Царя. Вършейки това, силата на Духа ще дойде над нас. Нуждаем се от силата на Петдесетницата. Тя ще дойде, защото Господ е обещал да изпрати Духа Си като всепобеждаваща сила.

Пред нас стоят опасни времена. Всеки, който познава истината, трябва да се събуди и да постави себе си, тялото, душата и духа под дисциплината на Бога. Неприятелят е по следите ни. Трябва да сме будни, да стоим на стража против него. Нужно е да се облечем в цялото всеоръжие на Бога. Да следваме упътванията, дадени чрез Духа на Пророчеството Трябва да обичаме и да се покоряваме на истината за това време. Това ще ни предпази от приемането на големи заблуди. Бог ни е говорил чрез Словото Си. Говорил ни е чрез книгите, които са помогнали да се изясни настоящата ни длъжност и становището, което сега трябва да заемем. Дадените предупреждения, заповед след заповед, правило след правило, трябва да се вземат под внимание. Ако не ги зачитаме, какво извинение ще дадем?

Аз умолявам онези, които работят за Бога, да не приемат подправеното за истинско. Човешкият разум да не се поставя там, където трябва да бъде Божествената, освещаваща истина. Христос чака да запали в сърцата на Своя народ вяра и любов. Погрешните теории да не се поддържат от хората, които би трябвало да стоят твърдо на платформата на вечната истина. Бог ни призовава да се държим здраво за основните принципи, основаващи се върху неоспорим авторитет.

ТЪРСЕТЕ ПЪРВАТА ЛЮБОВ

В сърцата на мнозина, които от дълго време са в истината, се е вмъкнал един груб осъдителен дух. Те са остри, критични, такива, които намират грешки. Въздигнали са се на съдийски стол, за да се произнасят относно онези, които не се съобразяват с техните идеи. Бог апелира към тях да слязат и да се поклонят пред Него в покаяние, изповядвайки греховете си. Той им казва: "Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов. И тъй, спомни си откъде си изпаднал, и покай се, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе скоро и ще дигна светилника ти от мястото му, ако се не покаеш" /Откр.

2:4-5/. Те се стремят към първото място и чрез думите и делата си нараняват много сърца.

Аз давам предупреждението си против този дух и против фалшивата религия на сантименталността, която е еднакво опасна. Братя и сестри, внимавайте. Кой е вашият водач - Христос или ангелът, който падна от небето? Изпитайте себе си и узнайте дали сте твърди във вярата.

БОЖИЕТО СЛОВО - НАША ЗАЩИТА

Нашата парола трябва да бъде: "... при закона и при свидетелството. Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях" /Ис. 8:20/. Ние имаме една Библия пълна със скъпоценна истина. Тя съдържа алфата и омегата на знанието. Писанието, дадено чрез вдъхновение от Бога, е "боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата; за да бъде Божият човек усъвършенстван, съвършено приготвен за всяко добро дело" /II Тим. 3:16-17/.

Аз приканвам нашите проповедници, лекари и всички църковни членове да изучават уроците, които Христос даде на учениците Си точно преди възнесението. Тези уроци съдържат поучения, от които хората се нуждаят.

Вечният живот се придобива само като се яде плътта и пие кръвта на Божия Син. "Истина, истина ви казвам", обяви Христос, "който вярва в Мене има вечен живот ... Аз съм живият хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от този хляб, ще живее до века; да! и хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът която Аз ще дам за живота на света ... Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден. Защото Моята плът е истинска храна, и Моята кръв е истинско питие. Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мене, и Аз в него ... Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползва; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са" /Йоан 6:47-63/.

Христос апелира към народа Си да вярва и да практикува Неговото Слово. Тези, които приемат и асимилират това Слово, правейки го част от всяко дело, от всяко качество на характера, ще растат силни в силата на Бога. Ще се вижда, че тяхната вяра е от небесен произход. Те няма да скитат по чужди пътища. Умовете им няма да се обърнат към една религия на сантименталност и възбуда. Пред ангели и хора те ще стоят като такива, които имат силни и твърди християнски характери.

В златната кадилница на истината, така както е представена в Христовите поучения, ние имаме онова, което ще убеждава и обръща душите. В простотата на Христос представете истините, които Той дойде на този свят да провъзгласи и силата на вашата вест ще бъде почувствана. Представяйте теории или доказателства, които Христос никога не е споменавал и които нямат основа в Библията. Ние трябва да представим велики и

сериозни истини. "Писано е" е свидетелството, което трябва да се занесе у дома на всяка душа.

Хората все още могат да научат нещата, които служат за техния мир. Гласът на милостта може да се чуе: "Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бreme е леко" /Мат. 11:28-30/. Само когато се дава духовен живот може да се намери спокойствие и да се обезпечи трайно добро. Ние трябва да можем да кажем в буря: "моята котва държи".

Нека отидем при Божието Слово за ръководство. Нека търсим: "Така говори Господ". Достатъчно човешки методи сме имали. Един ум, обучаван само в светска наука, не може да разбира Божиите неща. Но същият ум, ако се обърне и освети ще види Божествената сила в Словото. Само умът и сърцето, очистени чрез освещението на Духа, могат да схващат небесните неща.

Братя, в името на Господа викам към вас да се събудите за задълженията си. Нека сърцата ви бъдат предадени на силата на Святия Дух и те ще възприемат учението на Словото. Тогава ще можете да различавате дълбоките неща от Бога.

Дано Бог доведе Своя народ под дълбоките влияния Духа Си. Дано ги доведе до пробуждане, за да видят опасността и да се приготвят за това, което ще дойде на земята.

ИЗУЧАВАЙТЕ ОТКРОВЕНИЕТО

Господ откри на Йоан предметите, които Той видя, че ще бъдат нужни за народа Му в последните дни. Поучението, което даде, се намира в книгата на Откровението. Онези, които искат да бъдат съработници на нашия Господ и Спасител Исус Христос ще показват дълбок интерес към истините, намиращи се в тази книга. С перо и глас те ще се стараят да изяснят чудните неща, които Христос дойде от небето да открие.

"Откровение от Исуса Христа, което Му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати та го яви чрез ангела Си на Своя слуга Йоан, който възвести Божието Слово и свидетелството Исус Христово - и всичко що е видял. Блажен, който прочита, и ония, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо" /Откр. 1:1-3/.

Тържествените вести, които са дадени по реда си в Откровението трябва да заемат първо място в умовете на Божиите чедра. Не трябва да се оставя нищо друго да занимава нашето внимание.

Скъпоценното време бързо отминава и съществува опасността мнозина да бъдат лишени от времето, което трябва да се употреби за провъзгласяването на вестите, които Бог е изпратил

към един паднал свят. Сатана е доволен да вижда отклонение на умовете, които би трябвало да бъдат заети в изучаването на истините, отнасящи се до вечни реалности.

Свидетелството на Христос, което е с най-сериозен характер, трябва да се занесе. В цялата книга на Откровението има най-скъпоценни, възвишени обещания, както и предупреждения от най-страшно сериозно значение. Тези, които изповядват, че познават истината, няма ли да четат свидетелството, дадено на Йоан от Христос? Тук няма никакво предупреждение, никаква научна измама. Тук са истините, които се отнасят за нашето настояще и бъдещо благосъстояние. Какво е сламата пред житото?

ДО ЦЪРКВАТА В САРДИС

"До ангела на сардийската църква пиши: Това казва Оня, Който има седемте Божии духове и седемте звезди: Зная твоите дела, че на име си жив но си мъртъв. Бодърствай и закрепи останалото, което е било близо до умирање; защото не намерих някои от твоите свършени пред Моя Бог. Помни, прочее, как си приел и си чул, и пази го и покай с И тъй, ако не бодърстваш, ще дойда като крадец; и няма да знаеш в кой час ще дойда върху тебе. Но имаш няколко души в Сардис, които не са осквернили дрехите си и ще ходят с Мене в бели дрехи, защото са достойни. Който победи, ще се облече така в бели дрехи; и Аз никога няма да излича името му от книгата на живота, но ще изповядам името му пред Отца Си и пред Неговите ангели. Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите" /Откр. 3:1-6/.

ВЕСТ ДО ФИЛАДЕЛФИЙСКАТА ЦЪРКВА

"До ангела на филиделфийската църква пиши: Това казва Святият, истинският, у Когото е Давидовият ключ; който отваря, и никой няма да затваря; и затваря, и никой не отваря. Зная твоите дела. Ето, поставих пред тебе отворени врата, които никой не може да затвори, понеже, имайки само малко сила, пак си упазил Моето слово, и не си се отрекъл от името Ми. Ето, давам ти някои от ония, които са от сатанинската синагога, които наричат себе си юдеи, а не са, но лъжат - ето, ще ги накарам да дойдат и да се поклонят пред нозете ти, и да познаят, че Аз те възлюбих. Понеже си упазил Моята заповед да търпиш, то Аз ще упазя тебе от времето на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита ония, които живеят по земята. Ето ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти не отнеме никой венеца. Който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Бог; отгдето няма вече да излезе вълн; и ще напиша на него името на Моя Бог, новия Ерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; и ще напиша и Моето ново име" /Откр. 3:7-12/.

ЛАОДИКИЙСКАТА ВЕСТ

"До ангела на лаодикийската църква пиши: Това казва Амин, верният и истински свидетел, начинателят на всичко, което Бог е създал. Зная делата ти, че не си студен нито топъл. Дано да беше ти студен, или топъл. Така, понеже си хладък, нито топъл, нито студен, ще те повърна из устата Си. Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че ти си окаяният, нещастен, сиромаш, сляп и гол, то съветвам те да си купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамотата на твоята голота, и колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш. Ония, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаеш. Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене. На този, който победи ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол. Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите" /Откр. 3:14-22/.

Господ ще дойде скоро. Стражите на Сионските стени се призовават да се събудят за своята отговорност, дадена от Бога. Той търси стражи, които в силата на Духа ще дадат на света последната предупредителна вест, които ще провъзгласяват времето на нощта. Той апелира за стражи, които ще събудят мъже и жени от тяхната летаргия, за да не заспят в смъртен сън.

ФАЛШИВОТО И ИСТИНСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Главният ум в съюза на злото винаги работи, за да държи настрана Божиите слова и да изяви напълно човешки мнения. Той не иска да слушаме Божия глас, който казва: "Този е пътят, ходете по него". Чрез образователни процеси, той прави всичко, което е по силата му да затъмни небесната светлина.

ФИЛОСОФСКА СПЕКУЛАЦИЯ

Философската спекулация и научното изследване, в които Бог не се признава, правят скептици от хиляди младежи. В училищата днес заключенията, до които са достигнали учените, като резултат от техните научни изследвания, се преподават внимателно и се обясняват напълно. Прави ясно впечатление, че ако тези учени мъже са прави, Библията не може да бъде права. Скептицизмът е привлекателен за човешкия ум. Младежите виждат в него една независимост, която пленява въображението и така те се мамят. Сатана тържествува - той се стреми именно към това. Той подхранва всяко семе на съмнение, посято в младите

сърца. Прави го да расте, да дава плод и скоро се събира изобилна жътва на неверие.

Понеже човешкото сърце е наклонно към злото, затова е много опасно да се сеят в умовете на младите семената на скептицизма. Онова, което отслабва вярата в Бога, ограбва душата от силата, с която може да противостои на изкушението. То премахва единствената истинска защита против греха.

Ние не трябва да основаваме училища за схоластична философия или за така нареченото "по-висше образование". Нашето величие се състои в почитането на Бога чрез проста, практична опитност във всекидневния живот. Ние се нуждаем да ходим с Бога, да Го въведем в сърцата и в домовете си.

НЕВЯРВАЩИ АВТОРИ

Мнозина мислят, че за да се сдобият с образование, е нужно да изучат произведенията на писатели, които учат на неверие, защото техните съчинения съдържали някои светли бисери на мисълта. Но кой бе създателят на тези скъпоценни мисли? Това бе Бог и само Бог. Той е източникът на всяка светлина. Защо да преминаваме през кашата от заблуди, съдържащи се в произведенията на езичници и безверници, заради няколко интелектуални истини, когато имаме на разположение цялата истина?

Има причина, поради която тези хора понякога показват забележителна мъдрост. Самият Сатана бе образован в небесните дворове и познава доброто, както и злото. Той смесва скъпоценното с низкото и това е, което му дава сила да мами. Но понеже Сатана се е облякъл в дрехи от небесна светлина, ще го приемем ли като светъл ангел? Изкусителят има свои представители, обучени според неговите методи, вдъхновени от неговия дух и приспособени за неговата работа. Ще им съдействаме ли?

Ще приемем ли произведенията на неговите представители като необходими за придобиване на образование?

"Кой може да извади чисто от нечисто? Никой" /Йов 14:4/. Можем ли тогава да очакваме младежта да поддържа християнски принципи и да развива християнски характер, докато образованието ѝ се влияе до голяма степен от ученията на езичници, атеисти и безверници?

Ако времето и трудът, които се изразходват за схващане ярките идеи на неверниците, се употребяваха за изучаване на скъпоценностите в Божието Слово, хиляди, които сега стоят в тъмнина и смъртна сянка, биха се радвали в славата на Виделината на живота.

ИСТОРИЧЕСКО И ТЕОЛОГИЧНО УЧЕНИЕ

Мнозина, които се приготвят за Господното дело, считат за необходимо да съберат големи томове от исторически и теологични книги. Те предполагат, че изучаването на тези книги ще им бъде от голяма полза, за да се научат как да достигат хората. Това е една заблуда. Като виждам рафтовете, натрупани с тези книги, някои от които рядко са преглеждани, си мисля: Защо се изразходват пари за това, което не е хляб? Шестата глава на Йоан ни казва нещо повече от това, което може да се намери в такива произведения. Христос казва: "Аз съм хлябът на живота". "Думите, които съм ви говорил, дух са и живот са" /Йоан 6:35,63/.

Свещената история бе един от предметите, изучавани в училищата на пророците. В доклада на Неговите отношения с народът, бяха маркирани стъпките на Йеова. Така и днес трябва да взимаме под внимание действията на Бога, насочени към народите на земята. В историята трябва да видим изпълнението на пророчеството, да учим действието на Провидението в големите реформаторски движения и да разбираме хода на събитията в подготовката на народите за последната битка на великата борба.

Но много често мотивът на онези, които изучават тези книги, не е толкова да се сдобият с храна за ума или душата. Той е една амбиция да се запознаят с философите и теолозите, едно желание да представят на хората християнството с научни термини и изложения.

"Научете се от Мене", каза най-великият Учител, когато светът някога е познавал. "Вземете Моето иго върху си, научете се на Моята кротост и смирение". Вашата умствена гордост няма да помогне в работата за общуване с души, загиващи поради липсата на хляб на живота. Като изучавате тези книги, вие им позволявате да вземат мястото на практичните уроци в ума и сърцето, което би трябвало да учите от великия Учител. Хората не са нахранени от резултатите на това учение. Много малко от изучаваното и изследваното, които са толкова уморителни за ума, може да достави нещо, което ще направи някого успешен работник за души.

Мъже и жени, прекарващи живота си в проста обикновена работа, се нуждаят от толкова простички думи, каквито Христос изговаряше в уроците Си. Думи, които могат лесно да се разберат. Спасителят дойде да проповядва евангелието на сиромасите. И писано е, че "простите хора Го слушаха радостно". Онези, които учат истината за това време, имат нужда да се вгледат по-дълбоко в уроците, които Той е дал.

Словата на живия Бог са най-висшето от всички образования. Заучените фрази, предназначени да задоволяват вкуса на считащите себе си за образовани, не правят впечатление. Онези, които служат на хората, имат нужда да ядат от хляба на живота. Това ще им даде духовна сила. Тогава ще бъдат подготвени да служат на всички класи хора. Набожността, духовната енергия на църквата се поддържа като се храни с

дошлия от небето хляб. При нозете на Исус трябва да научим простотата на истинската набожност.

БАСНИ И ПРИКАЗКИ ЗА САМОДИВИ

В образованието на децата сега се отделя голямо място на приказките за самодиви, басни и измислени истории. Такъв вид книги се употребяват в училищата и се намират в много домове. Как могат християнски родители да позволяват на децата си да четат книги, толкова пълни с лъжи? Когато децата питат за значението на историите, толкова противоречиви на поученията на родителите, отговорът е, че историите не са верни. Това, обаче, не премахва лошите резултати. Идеите, представени в тези книги, заблуждават децата. Те предават фалшиви възгледи за живота, подбуждат и насърчават едно желание към нереалното.

Широкото разпространение на такива книги в това време е един от хитрите планове на Сатана. Той се опитва да отвърне умовете на стари и млади от великото дело на подготовка за това, което ще настъпи на земята. Той иска нашите младежи да бъдат пометени от пагубните измами, с които той наводнява света. Затова се опитва да отвлече умовете им от Божието Слово, като по този начин им попречи да се сдобият със знанието за истините, които биха били тяхна защита.

Пред деца и младежи никога не трябва да се оставят книги, които извращават истината. И ако тези, които са със зрял ум, нямат нищо общо с такива книги, те ще бъдат в по-голяма безопасност.

ПО-ЧИСТ ИЗТОЧНИК

Ние имаме изобилие от онова, което е съществено, което е Божествено. Онези, които жадуват за знание, няма нужда да отиват при опетнени източници.

Христос представи принципите на истината в Евангелието. В Неговото учение можем да пием от чистите струи, извиращи от Божия престол.

Христос можеше да даде на хората знание, което би надминало всякакви предишни открития и би оставило назад всяко друго изобретение. Той можеше да отключи тайна след тайна и да съсредоточи около тези чудни откровения деятелната и усърдна мисъл на следващите поколения, до свършека на времето. Той, обаче, не загуби нито миг, в който да не поучава знанието за науката на спасението. Неговото време, Неговите способности, самият Негов живот бяха оценени и употребени само като средство за изработване спасението на човешките души. Той дойде да потърси и да спаси погиналото и не се отклоняваше от целта Си. Не даваше нищо да Го отклонява.

Христос предаваше само това знание, което можеше да се употреби. Неговото поучение към народа бе ограничено според нуждите на тяхното собствено положение в практическия живот. Той не задоволяваше любопитството, което ги караше да идват при Него. Всички такива запитвания използваше като повод за сериозни, усърдни, жизнени апели. На онези, които бяха толкова усърдни да откъсват от дървото на знанието, Той предлагаше плода от дървото на живота. Те намериха всяка улица затворена, освен тесния път, който води към Бога. Всеки източник бе запечатан, освен изворът на вечния живот.

Нашият Спасител не насърчаваше никого да посещава равинските училища в Неговото време, поради това, че умножете им биха се осквернили от постоянно повтарящото се "Те казват" или "Казвало се е". Защо тогава да приемаме променливите думи на хората като възвишена мъдрост, когато имаме на разположение хо-голяма и сигурна мъдрост?

Онова, което съм видяла за вечните неща и това, което съм видяла от слабостта на хората, така, както Бог ми го представи, е направило дълбоко впечатление на ума ми и е повлияло на моя живот и характер. Аз не виждам нищо, за което човек би могъл да се възвисява или възхвалява, или прославя. Не намирам никаква причина да се вярват и издигат мненията на светски мъдри хора. Как могат да имат правилни идеи за Божиите планове и пътища онези, които са лишени от Божествено просветление?

Аз желая да се уча от Този, Който създаде небесата и земята, от Този, Който постави звездите в реда им на небето и определи слънцето и луната да изпълняват своята дейност. Нямаме нужда да ходим при невярващи автори. Предпочитам да се уча от Бога.

СЪРДЕЧНО ОБРАЗОВАНИЕ

Добре е за младежите да чувстват, че трябва да достигнат най-високото развитие на умствените си сили. Не бихме желали да ограничим образованието, на което Бог не е поставил граница. Нашите постижения, обаче, няма да бъдат полезни, ако не се употребяват за слава на Бога и доброто на човечеството. Докато нашето знание не е стъпало към изпълнението на най-високите цели, то е нищожно.

Това, от което се нуждаем, е знание, подкрепящо ума и душата, което би ни направило по-добри мъже и жени.

Сърдечното образование е по-важно от образованието, което се придобива от книгите. Добре е, даже е необходимо да се сдобием със знание за света, в който живеем. Но ако оставим вечността вън от сметката си, ще паднем и никога няма да можем да се върнем.

Не е добре да се задръства умът с един вид учения, които изискват усилено прилежание, но без да намират приложение в практическия живот. Такъв вид образование ще бъде загуба за

ученика. Това е така, защото тези учения му отнемат желанието и склонността към учения, които биха го направили полезен и способен да изпълнява отговорностите си.

Ако младежите разбираха собствената си слабост, те Биха намерили в Бога своята сила. Ако искат да се учат от Него, ще станат мъдри в мъдростта Му и животът им ще бъде плодоносен в благословение за света. Но ако те отдават умовете си просто на светско и спекулативно учение, като така се отделят от Бога, ще изгубят всичко, което прави живота богат.

ВАЖНО Е ДА СЕ ТЪРСИ ИСТИНСКОТО ЗНАНИЕ

Трябва да разберем много по-добре от сега причините за борбата, в която сте ангажирани. Нуждаем се от по-пълното разбиране стойността на истините, които Бог е дал за това време и опасността, ако оставим умовете ни да се отвлечат от тях чрез усилията на големия измамник.

Неизмеримата цена на изисканата за нашето изкупление жертва открива факта, че грехът е ужасно зло. Чрез него целият човешки организъм се разстройва, умът се развъртава, въображението се осквернява. Грехът е унижил способностите на душата. Външни изкушения намират в сърцето струна, която им отговаря и нозете се обръщат неусетно към злото.

Както жертвата, която се даде за нас, бе съвършена, така и нашето възвръщане от осквернението на греха трябва да бъде съвършено. Няма никакво дело на беззаконие, което законът би извинил, няма неправда, който би избегнала осъдението. Животът на Христос бе съвършено изпълнение на всяка заповед на закона. Той каза: "Аз опазих заповедите на Отца Си" /Йоан 15:10/. Неговият живот е наш образец на послушание и служба.

Само Бог може да поднови сърцето. "Защото Бог е, Който, според благоволения Си, действа във вас и да желаете това и да го изработвате" /Фил. 2:13/. Но ние сме помолени: "Изработвайте спасението си" /Фил. 2:12/.

РАБОТА, ИЗИСКВАЩА РАЗМИШЛЕНИЕТО НИ

Грешките не могат да се поправят, нито пък може да стане реформация в характера чрез няколко слаби, непостоянни усилия. Освещението е работа не на един ден, или на година, а на един цял живот. Борбата за победа над себе си, за светостта и небето, е една борба, която продължава през целия живот. Без продължителни усилия и постоянна деятелност не може да има напредък в Божествения живот или придобиване венца на победителя.

Най-силното доказателство за падането на човека от по-високо положение е фактът, че връщането му струва толкова много. Пътят за връщане може да се спечели само чрез тежка

борба, инч след инч, всеки час. Чрез едно моментно действие на волята, човек може да се постави под властта на злото. Но е нужно повече от едно такова моментно действие, за да се строят тези вериги и да се постигне по-висш и свят живот. Целта може да се постави, работата да се започне, но нейното изпълнение ще изисква труд, време и постоянство, търпение и жертва.

Обсадени от безброй изкушения трябва да се противим твърдо или ще бъдем победени. Ако стигнем до края на живота с недовършена работа, това ще бъде вечна загуба.

Павловото освещение бе резултат от постоянна борба със себе си. Той каза: "Аз всеки ден умирам" /I Кор. 15:31/. Неговата воля и желаниа всеки ден се бореа с длъжността и волята на Бога. Вместо да следва наклонностите си, той вършеше Божията воля, колкото и да бе мъчително за собственото му естество.

Бог води народа Си стъпка по стъпка. Християнският живот е борба и поход. В тази борба няма отпускане, усилието трябва да бъде постоянно и упорито. Чрез непрестанно старание печелим победата над изкушенията на Сатана Християнската праведност трябва да се търси с непреодолима енергия и да се поддържа с решително постоянство на целта.

Никой няма да издържи без сериозно, постоянно усилие за своя собствена полза. Всички трябва да встъпят в тази борба за себе си. Лично ние сме отговорни за изхода на борбата, въпреки, че ако Ной, Йов и Даниил бяха в страната, те не биха могли да избавят със своята праведност нито син, нито дъщеря.

НАУКАТА, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ИЗУЧИ

Има една наука - християнството, която трябва да се изучи. Това е наука толкова по-дълбока, по-обширна, по-висока, отколкото която и да е човешка наука, колкото и небесата са по-високи от земята. Умът трябва да се дисциплинира, образова, възпитава, защото ще трябва да служим на Бога по начини несъвместими с вродените склонности. Има наследствени и придобити наклонности към злото, които трябва да се победят. Често пъти възпитанието и образованието на един цял живот трябва да се отхвърлят, за да стане човек ученик в Христовото училище. Нашите сърца трябва да се възпитат и да станат твърди в Бога. Трябва да формираме разумни навици, които ще ни направят способни да се противим на изкушението. Необходимо е да се научим да гледаме нагоре. Принципите на Божието Слово - принципи, които са толкова високи, колкото и небето и които обхващат вечността, трябва да бъдат разбрани и във всекидневния ни живот. Всяко дело, всяка дума, всяка мисъл трябва да бъдат в съгласие с тези принципи.

Скъпоценните добродетели на Святия Дух не се развиват в една минута. Кураж, търпение, смирение, вяра, непоколебимо доверие и Божията спасителна сила се придобиват чрез

дългогодишна опитност. Божиите чеда трябва да запечатат своята съдба с един живот на свято старание и твърдо придържане към правото.

НЯМА ВРЕМЕ ЗА ГУБЕНЕ

Ние нямаме време за губене. Не знаем колко скоро ще се прекрати благодатното време. Пред нас се простира вечността. Завесата е готова да се вдигне. Христос ще дойде скоро. Божиите ангели се опитват да ни отвърнат от взирането в себе си и в земните неща. Нека трудът им не бъде напразен.

Когато Исус стане в Светая Светих, свали ходатайствените си одежди и се облече с дрехите на отмъщение, ще се даде заповедта: "Който върши неправда, нека върши и занапред неправда ... и праведният нека върши и занапред правда, и святият нека бъде и занапред свят. Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, която давам, да отплатя на всекиго, според каквито са делата му" /Откр. 22:11-12/.

Идва буря, безмилостна в своята ярост. Подготвени ли сме да я посрещнем? Не е нужно да казваме, че опасностите на последните дни скоро ще дойдат над нас. Те дори са вече дошли. Сега се нуждаем от Господния меч, с който да понижем самата душа и мозъка на плътските похоти, апетити и страсти.

Умове, които са престанали да разсъждават, трябва да се променят. "Затова препашете се през чреслата на вашите помисли, бъдете въздържани и имайте пълна надежда за благодатта, която ще ви се даде, когато се яви Исус Христос. Като послушни чеда, не се съобразявайте с първите страсти, , които имахте във време на незнанието си; но както е свят Тоя, Който ви е призовал, така бивайте святи и вие в цялото си държане; защото е писано: "Бъдете святи, понеже Аз съм свят" /I Петр. 1:13-16/. Мислите трябва да се съсредоточават към Бога. Сега е време да се полагат усърдни старания, за да се победят естествените склонности на плътското сърце.

Нашите усилия, себеотрицание, постоянство трябва да бъдат съразмерни на безкрайната цена на предмета, който преследваме. Само побеждавайки, както Христос победи, ще спечелим венеца на живота.

НУЖДАТА ОТ СЕБЕОТРИЦАНИЕ

Голямата опасност за човека е в неговата самоизмама, в удовлетворяването на самонадеяността, като по този начин се отделя от Бога, източника на неговата сила. Ако не се поправят нашите естествени наклонности от Божия Свет Дух, те ще носят в себе си семената на моралната смърт. Докато нямаме жива връзка с Бога, не можем да се противим на несвяти ефекти от себелюбието, себеугодничеството и изкушението на греха.

За да получим помощ от Христос трябва да осъзнаем нуждата си. Трябва да имаме истинско познание за себе си. Христос може да спаси само този, който осъзнае, че е грешник. Само виждайки своята съвършена безпомощност и ако премахнем всяка самоувереност, ще можем да се хванем за Божествената сила.

Не само в началото на християнския живот трябва да стане това себеотричане. То трябва да се подновява при всяка стъпка към небето. Всички наши добри дела зависят от една сила вън от нас. Следователно сърцето трябва постоянно да се стреми към Бога, трябва да има постоянно, усърдно изповядване на греха и смирение на душата пред Него. Заобиколени сме от опасности и сме в безопасност само чувствайки слабостта си и ако се хванем със силата на вярата за нашия силен Избавител.

НАЙ-ВЪЗВИШЕНИТЕ ИНТЕРЕСИ ИЗИСКВАТ ВНИМАНИЕ

Трябва да се отвърнем от хиляди предмети, ангажиращи нашето внимание. Има неща, които изискват време и подбуждат изследване, но не водят до нищо. Най-възвишените интереси изискват голямо внимание и енергия, които често се отдават за сравнително незначителни неща.

Приемането на нови теории не дава нов живот на душата. Даже и запознаването с факти и теории, важни сами по себе си, е с малка стойност. Нуждаем се от това да почувстваме отговорността си да даваме храна на душите си, която ще храни и стимулира духовния живот.

ЛИЧНО ПОЗНАВАНЕ НА ХРИСТОС

"Всяко слово Божие е опитано: Той е щит на тия, които уповават на Него. Не притуряй на Неговите думи, да не би да те изобличи и се укажеш лъжец" /Притчи 30:5-6/.

Ние не вършим Божията воля, когато спекулираме с неща, които той е намерил за добре да задържи от нас. Въпросът, който трябва да изучаваме, е: "Какво е истина - истината за това време, която трябва да се съхранява, обича, почита и слуша?" Последователите на науката са били победени и обезсърчени в усилията си да намерят Бога. Това, което те се нуждаят да попитат днес, е: "Коя е истината, която ще ни направи способни да придобием спасение за душите си?"

Христос изяви на учениците Си Бога по начин, който извърши в сърцата им особено действие - такова, за каквото Той от дълго време ни моли да Му позволим да извърши в нашите сърца. Има мнозина, които като са се занимавали много с теорията са изгубили представа за живата сила на примера на Спасителя. Те не Го виждат като смирен, себеотрицателен работник. Това, от което се нуждаят, е да гледат към Исус. Всеки ден се нуждаем от ново откриване на Неговото присъствие.

Трябва да следваме по-точно Неговия пример на себеотрицание и жертва.

Нуждаем се от преживяването, което имаше Павел, когато писа: "Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене" /Гал. 2:20/.

Познаването на Бога и Исус, изразено в характера, е едно възвеличаване над всяко друго нещо, ценено на земята или на небето. То е най-висшето образование, ключът, отварящ портите на небесния град. Божията цел е това познание да се притежава от всички, които приемат Христос.

За нашите проповедници, лекари, учители и всички други, които са заети с каквато и да е служба на Учителя, аз имам една вест. Господ ви моли да дойдете по-високо, да достигнете по-свят стандарт. Трябва да имате по-дълбоко преживяване. Мнозина, които вече са членове на Божието голямо семейство, знаят твърде слабо какво означава да гледаш Неговата слава и да се променяш от слава в слава. Мнозина от вас имат неясно понятие за Христовото превъзходство и душите ви се радват. Вие копнеете за по-пълно, по-дълбоко разбиране любовта на Спасителя. Неудовлетворени сте, но не се отчайвайте. Дайте на Исус най-добрата и най-святата любов. Съхранявайте всеки лъч светлина. Съхранявайте всяко желание на душата за Бога. Придобивайте културата на духовно мислене и свято общение. Вие сте видели само първите лъчи на изгряващата зора на Неговата слава. Като продължавате да познавате Господа, ще познаете, че Неговото идване е подготвено като утрото: "Но пътят на праведните е като виделото на разсъмване, което се развиделява, додето стане свършен ден" /Притчи 4:18/. Като сме се покаjali от греховете си, изповядали сме ги и сме намерили прошка, трябва да продължаваме да се учим от Христос, докато стигнем до пълното развиделяване на една свършена евангелска вяра.

ЗНАНИЕТО, ПОЛУЧЕНО ЧРЕЗ БОЖИЕТО СЛОВО

Цялата Библия е откровение на Божията слава в Христос. Да се приема, вярва и слуша е голямо средство за преобразяването на характера. И тя е единственото сигурно средство на умствената култура.

Причината, поради която младежи, даже и по-възрастни, лесно падат в изкушение и грях, е, че не изучават Божието Слово и не размишляват върху него, както би трябвало. Липсата на твърда, решителна волева сила, която се изявява в живота и характера, е резултат от тяхното забравяне на свещеното поучение на Божието Слово. Те не отправят умовете си чрез усърден труд към това, което би вдъхнало чисто, свято разсъждение и би ги отклонило от нечистото и невярното. Малцина са, които избират по-добрата част, които седят при

нозете на Исус, както Мария, за да се учат от Божествения Учител. Малцина съхраняват думите Му в сърцето и ги практикуват в живота.

Като бъдат приети истините на Библията ще издигнат ума от неговата земна настройка и падение. Ако Божието Слово се ценеше както трябва, млади и стари биха притежавали вътрешна праведност, сила на принципа, които биха ги направили способни да се противопоставят на изкушението.

Нека хората учат и пишат скъпоценното съдържание на Светите Писания. Нека мисълта, способността, проникателното упражнение на мозъчната сила се посветят на изучаването на Божиите мисли. Не изучавайте философията на човешките предположения, а изучавайте философията на Този, Който е истина. Друга литература има малка стойност в сравнение с тази.

Умът, който е плътски, не намира удоволствие в размишлението върху Божието Слово. Но за ума, подновен от Святия Дух, от свещените страници светят Божествена красота и небесна светлина. Това, което за земния ум е пустиня, за духовния ум става земя на живи потоци.